

tályfőnök is beszáll a játékba, és ő indítja a megosztást a saját képével, így is mintát adva a diákoknak.

Variációk: A játék játszható bármilyen kérdéssel: éppen most hogyan érzik magukat, milyen lesz az új évük, stb.

A KÖVETKEZŐ ÉV MÁS LEHET

Szilveszter alkalmával gyakori, hogy nemcsak a tanárok, de a diákok is tömérdek újévi fogadalmat tesznek, ami a „következő évben többet mozgunk”, „több időt fordítunk a családukra”, „végre megírunk minden házit”, és „nem leszek lusta” nehézségi skálán bárhol mozoghat. Az újévi fogadalmak nagy része, már tapasztalattól tudjuk, hogy a legnagyobb jó szándék ellenére sem működik. Ahhoz, hogy egy osztályfőnök hatékony át tudja kalauzolni a diákjait az új évbe, hitelességre van szüksége, amihez alapvető fontossággal bír, hogy kapcsolatban legyen önmagával és belső világával. Erre kiváló alkalom az év vége, ahol lehetőség nyílik arra, hogy ránézzünk az életünkre, az elmúlt évünkre, és ezek alapján határozzuk meg, hogy az életünk milyen területein szeretnénk változást látni.

Közhely, de igaz, hogy a múlt lezárása elengedhetetlen ahhoz, hogy továbblépünk. Amíg ezt nem tesszük meg, csak cipeljük tovább magunkban évről évre a múltbeli eseményeket és az ehhez kapcsolódó – sokszor negatív – érzelmeket is. Ahhoz, hogy a következő évben ne ezek legyenek a mantráink, érdemes időt szánni magunkra, a tavalyi év lezárására, majd valódi, elérhető újévi célok kitűzésére. Osztályfőnökként meg van a lehetőségünk arra, hogy a diákjainkkal együtt tegyük meg mindezt.

IRÁNYTŰ A JÖVŐHÖZ

Itt egy olyan eszközt hívunk segítségül, amely mára már mozgalommá nőtte ki magát. A magyar nyelven is elérhető Éviránytű füzet önismereti játékokra és gyakorlatokra építve kalauzol végig minket a múlt lezárásán és a jövőbe tekintés lépésein. Az egyik legnagyobb előnye, hogy csoportosan is végezhető, és nincs másra szükség, minthogy letöltsük a füzetet, kényelembe helyezzük magunkat, és rászánjuk 45 percet a kitöltésére (több részletben is kivitölthető).

A gyakorlat végzésének nagyon nagy szerepe van abban, hogy az osztályban létrejöjjön annak a hagyománya, hogy a diákok belső motivációjuktól vezérelve szeretnék fejleszteni magukat és segíteni egymást az előrelépésben.

Az Éviránytű füzet ingyenesen letölthető a www.yearcompass.com/hu weboldalról.

PINTES GÁBOR

BESZÁMOLÓ A XXV. KATEDRA NAPOKRÓL – 2016. NOVEMBER 3-4.

A XXV. Katedra Napok, a megélt tapasztalatok és a résztvevők reakciói alapján, eredményesnek, sikeresnek mondhatóak. Az összképhez hozzátartozik, hogy a Katedra Napok rendezvénye a Katedra Alapítvány és a Katedra Társaság közös szervezésében valósult meg. A Katedra Társaság a rendezvény szakmai, tartalmi hátterét, támogatását biztosítja, a Katedra Alapítvány pedig megteremti mindazon kereteket, melyek egy ilyen jellegű esemény megrendezéséhez elengedhetetlenek. Az év elejétől azon kihívással néztünk szembe, hogy visszahozzuk a társaság hitelét, súlyát, szakmai befolyását. Ennek jegyében az volt az alapvető célunk, hogy egy kivételes múlttal rendelkező, létező, de a gyakorlatban nem nagyon működő társaság újra képes legyen ellátni mindazon feladatokat, melyek a múltban jellemezték, de a jelenben és a jövőben is ugyanúgy aktuálisak. Sajnos, a jelenlegi Katedra Társaság tagjainak csak kisebb része mutatott hajlandóságot és tényleges szándékot arra, hogy ehhez a munkához hozzátegye a maga részét. Ennek ellenére az eredeti felállásban végeztük munkákat, melynek eredménye a 2016-os esztendőben három Katedra Társaság-ülés megrendezése volt. Itt az iskolai edukáción belül előforduló nevelési problémákkal, iskolamenedzsmenttel és módszertani kérdésekkel foglalkoztunk.

Tevékenységünk úm. kicsúcsosodását a 2016. november 4-én sorra kerülő Katedra Napok rendezvénye jelentette. Ennek fő témája a „Sajátos nevelési igény a mindennapok iskolájában” volt. Két magyarországi és két hazai előadó nagyszerű előadása ékes bizonyítéka annak, hogy az egész éves munkának igenis van/volt értelme. Mind a témaválasztással, mind a konkrét előadások témájával kapcsolatban (lásd a meghirdetett programot) nagyon pozitív reakciókat kaptunk, mivel olyan időszzerű és „életbe vágó” problémával foglalkoztak, melyek nem csak a jelen, de a jövő iskolai edukáció folyamatát is meghatározzák. Nagyon jó és felemelő érzés volt a Katedra Társaság elnökeként azt hallani a vita során, hogy „több ilyen Katedra Napra lenne szükség és igény”. Ezért köszönet illeti a Katedra Alapítvány kuratóriumát (kiemelve Hodossy Gyulát), a Katedra folyóirat szerkesztőségét (kiemelve Petres Csizmadia Gabriellát és Fibi Sándort) és mindazokat (név nélkül), akik bármi módon segítettek egész éves tevékenységünket.

A hagyományoknak megfelelően idén is a Katedra Napok részeként került sor a Katedra-díj átadására. A beérkezett javaslatok elbírálása után a Katedra Alapítvány kuratóriuma és a Katedra Társaság vezetősége egybehangzó döntése alapján a díjat Sándor Anna, egyetemi docens (Nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem) kapta a magyar pedagógusképzésért kifejtett áldozatos tevékenységéért, valamint az egyetemes és kisebbségi magyar tudományban, kultúrában végzett munkásságáért; Lancz István pedig elismerő oklevélben részesült a Katedra Matematikaversenyben kifejtett szervezői és értékelő-alkotó tevékenységéért.

